

Archeologové slavili narozeniny profesora Jana Bouzka pracovně

V pátek 20. února proběhlo na Filozofické fakultě UK u příležitosti 80. narozenin prof. PhDr. Jana Bouzka, DrSc., kolokvium „Jan Bouzek a české země“. Kolokvium si kladlo za cíl zhodnotit široké vědecké působení pana profesora nejen na poli archeologickém, ale i v oblasti filozofie, historie, dějin umění a dalších oborů, v nichž zanechal svoji stopu a k jejichž rozvoji podstatnou měrou přispěl.

„Tam za Alpami je Hercynský hvozd... “ (Strabón, Geografika)

Hlavními specializacemi profesora Jana Bouzka jsou raně řecká, etruská a thrácká archeologie, mnoho studií je věnováno též středoevropské prehistorii a římsko-provinciální archeologii, jakož i antickým tradicím v českém umění. Zabývá se i vztahy mezi civilizacemi střední Evropy a Středomoří. Většina těchto témat měla na konferenci své místo.

Odborné setkání zahájil proděkan pro vědu doc. Vojtěch Kolman upozorněním na přínos profesora Bouzka na poli filozofickém. Poté ředitel Ústavu pro klasickou archeologii, doc. Peter Pavúk, předeštl koncepti celé konference a upozornil na široký odborný záběr oslavy. O tom, jak je profesor Bouzek v jejich profesním životě ovlivnil, pohovořily krátce i doc. Iva Ondřejová a doc. Marie Dufková. Docentka Ondřejová poukázala na mezinárodní působení pana profesora a jeho bohatou popularizační činnost: *„Za velmi důležitou považuji realizaci českých svazků Corpus Vasorum Antiquorum, Corpus Signorum Imperii Romani a Corpus Speculorum Etruscorum, jakož*

i celou řadu mezinárodních konferencí, které pan profesor organizoval, stejně jako jeho péči o sbírku antických odlitků a výstavy pořádané pravidelně v galeriích antického umění v Hostinném a Litomyšli.“ Docentka Dufková vyzdvihla zásluhy pana profesora o sbírky Národního muzea a spolupráci se zahraničními i českými badateli.

První přednášky v programu konference se ujal doc. Luboš Jiráň, ředitel Archeologického ústavu AV ČR, který je rovněž žákem pana profesora. Pod titulem „Jan Bouzek: Homo Archaeologicus Universalis“ shrnul nejen své zkušenosti se

způsobem výuky jubilanta, ale poukázal i na jeho dar velké myšlenkové invence, vnímavé účinkování na konferencích a účast na mnoha výzkumech; překlenul tak prostor osobních vzpomínek a posunul pozornost posluchačů k odborným otázkám. Na docenta Jiráňe navázal jeho kolega dr. Michal Ernée s přednáškou „Jan Bouzek a jantar“, která shrnula novinky v bádání o této ve starověku tolik důležité surovině, jíž pan profesor věnoval několik článků. První blok pak zakončila dr. Klára Šabatová z brněnské Masarykovy univerzity přednáškou „Cesta na severozápad. Mohylová kultura a období lužických popelnicových polí“ konstatováním: *„Nejvíce si cením důslednosti publikování starších prací a zodpovědnosti k materiálu, který byl panu profesorovi svěřen do péče.“* Dopoledne doplnili ještě kolegové dr. Lubor Smejtek a dr. Martin Golec (v prvním případě se jednalo o chronologii knovízské a štítarské keramiky, ve druhém případě o dobu halštatskou na Moravě, nejnovější výzkumy v těchto oblastech a přínos profesora Bouzka).

Odpolední blok přednášek zahájil doc. Vladimír Salač. příspěvkem „Jan Bouzek a Čechy v době laténské a v době temna“. Dr. Jan Jílek předestřel význam stylové analýzy při studiu kovových nádob z doby římské a doc. Jiří Musil seznámil

posluchače s novými poznatky v archeologii Čech v době římské.

Závěr konference patřil antickým tradicím v evropském umění. Prof. Jan Bažant pronesl přednášku o vztahu Wilhelma Kleina a Josefa Václava Myslbeka v souvislosti s rekonstrukcí antických soch. Dr. Patrik Líbal poté rozebral antické tradice a širší přístup k umělecké tvorbě, rozdělení malého a velkého umění a přístup umělců k nim, umění a umělecké řemeslo v příspěvku „Malé versus velké aneb umělcova touha“.

Závěrečné slovo pana profesora obohatilo posluchače o jeho poznatky z dlouhých let bádání a důvody, proč je vždycky nutné jít „ad fontes“ a neúnavně pracovat: „*Jediné, co je plodné, je pravdivé.*“ Konference, pořádaná Ústavem pro klasickou archeologii FF, přilákala nejen archeology a studenty archeologie, ale i odbornou veřejnost, úhrnem více než 100 účastníků. Na závěr můžeme spolu s docentem Jiránem konstatovat: „*Jsme rádi, že si Jan Bouzek vybral archeologii, zatímco česká astronomie měla vyloženě smůlu.*“

Prof. Jan Bouzek, DrSc., vystudoval prehistorickou a klasickou archeologii na Universitě Karlově v Praze v letech 1953–58, navštěvoval i přednášky z dějin umění. Obdržel stipendium Humboldtovy nadace na univerzitě v Tübingen, byl jmenován docentem a v roce 1991 profesorem. Působil v Národním muzeu v Praze, v letech 1989–1991 byl proděkanem Filozofické fakulty UK a v letech 1993–2000 i ředitelem Ústavu pro klasickou archeologii FF UK. Vedl muzejní pracoviště ústavu, organizoval řadu výstav. V posledních letech přednášel také na Fakultě humanitních studií UK v Praze a na Masarykově univerzitě v Brně. Jan Bouzek vedl řadu prehistorických výzkumů v Čechách, jako poradce UNESCO výzkumy na Ceylonu a v Bejrútu, od r. 1993 výzkumy v Pistiru v Bulharsku. Působil mj. na Minnesotské univerzitě v Minneapolisu, ve Vídni, v Salzburgu, Paříži a Bratislavě.

Neúnavně publikuje, ať už odborné články (téměř 350), či knihy. Je členem vědecké rady Centra teoretických studií UK a AV ČR, redakčních rad (Eirene, Ancient West and East), vydavatelem časopisu Studia Hercynia, korespondujícím členem Německého archeologického ústavu, řádným členem Rakouského archeologického ústavu, představitelem země v Mezinárodní asociaci klasické archeologie, předsedou národních výborů pro Lexicon Iconographicum Mythologiae Classicae a Corpus Vasorum Antiquorum. Je čestným občanem města Volterry v Itálii.